

Sínia de Pere Romeu

Vilobí del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Els Prats. A tocar del torrent dels Llacs, prop del Barri de Bellver.
Emplaçament A tocar del torrent dels Llacs, prop del Barri de Bellver En un marge a la dreta del camí de Bellver

Coordenades:

Latitud: 41.39403
Longitud: 1.64729
UTM Est (X): 386914
UTM Nord (Y): 4583382

Classificació

Número de fitxa 08304 - 64
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle s.XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Sense ús i tapiada
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 016A00037
Fitxes associades:
[Cal Romeu](#)
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dg., 18/01/2004 - 01:00

Descripció

Antiga sinya ubicada sobre marge dret del camí que mena del Barri de Bellver al torrent dels Llacs, a uns 300 m. del Barri de Bellver. Es tracta d'una estructura formada per un pou d'uns 140 cm de diàmetre excavat al terra que connecta directament amb la mina d'aigua i es troba revestit amb rajoles. A la superfície, la boca del pou es protegeix amb una estructura rectangular feta amb maons de 170 cm de llargada x 136 d'amplada x 70 cm d'alçada. A ambdós costats d'adossen dos braços rectangulars que s'adossen a la base de 44 cm d'ample x 103 de llarg x 177 d'alçada, sobre els quals es recolzen els dos eixos, la roda central i la de pinyons. Manca el fust vertical que finalitzava en un arnés per l'animal.

Cap als anys 1915-1920, les necessitats d'aigua van anar creixent degut a l'extensió del regadiu, i això va provocar la construcció de sines al costat dels pous. La sinya era semblant a un pou, amb el seu túnel i boca, i es connectava mitjançant un corredor amb la mina del pou, la qual cosa l'omplia d'aigua. L'aigua de la sinya s'extreia mitjançant un procediment mecànic, que consistia en dos eixos lligats, un vertical i un altre horitzontal, que movien una roda entorn a la qual es col·locava una cadena que anava justa dintre d'un tub. L'aigua es dipositava directament a l'estructura quadrangular que servia de bassa. Als eixos es lliga una biga de fusta de gran llargada, a l'extrem de la qual penja un tros de cuir. Aquest aparell servia per lligar un animal que donava voltes i feia girar els eixos, la roda i la cadena per extreure l'aigua. Per les dates i les característiques cal pensar que aquesta era una sinya de rosari. Així l'aigua era pouada per una cadena que anava justa dintre d'un tub. Aquest tub, de tant en tant, s'estrenyia per tal de permetre la recollida de l'aigua. D'igual forma que amb els catúfols, l'aigua de la sinya anava a parar mitjançant una canalització a la bassa, on s'acumulava.

Actualment l'accés a la boca de la sinya es troba tapiada per motius de seguretat.

Observacions:

Les sines més antigues acostumaven a ser de catúfols, és a dir, acostumava a lligar-se una cadena al voltant de la roda, que s'enfonsava dins la boca del pou de la sinya. Aquesta cadena comptava amb un seguit de catúfols (peces de ceràmica en forma de gerra) amb una boca a la part superior que recollia l'aigua, i un forat a la part inferior que permetia que, un cop dins l'aigua, l'aire sortís del catúfol i pogués entrar l'aigua. L'aigua que recollien els catúfols anava a parar a la bassa mitjançant una canal. Aquest sistema permetia extreure aigua de forma ràpida, mecànica i en grans quantitats. Les sines construïdes a finals dels anys vint ja no eren de catúfols, sinó de rosari. Així l'aigua era pouada per una cadena que anava justa dintre d'un tub. Aquest tub, de tant en tant, s'estrenyia per tal de permetre la recollida de l'aigua. D'igual forma que amb els catúfols, l'aigua de la sinya anava a parar mitjançant una canalització a la bassa, on s'acumulava.

Història

La construcció de la sinya pot datar-se entorn als anys 1915-1920, quan el creixement del regadiu i les necessitats d'aigua van impulsar la construcció massiva de sines al terme. El nom de la sinya "Pere Romeu" es troba sempre relacionat amb el nom de la partida on es troba ubicada, que normalment coincideix amb el nom del propietari que en aquells moments va impulsar la seva construcció. En aquesta ocasió, degut a la proximitat física, cal pensar que es tractava d'una sinya relacionada amb la casa o masia de Cal Romeu, al barri de Bellver.

